

Ojciec Bagusław, Ballada o Marii Magdalenie

Czy pamiętasz, tamten wieczór, Magdaleno?
Gdy za stołem usiadł Jezus, Magdaleno
Łzy spłynęły z Twoich oczu
sercem targał smutek, żal
Woń olejku, twoje włosy, Jego wzrok
Zawierzyłaś Jego słowu
On ci nowe życie dał
i przebaczył
Miłowałaś Go

Poszłaś za Nim drogą, Magdaleno
Żyłaś Jego słowem, Magdaleno
Dobro czyni
Byłaś przy Nim
Mario, Mario

Gdy Go wiedli na Kalwarię, Magdaleno
Wraz z Maryją poszłaś za Nim , Magdaleno
A on zawisł hen wysoko, w dół popłynął strumień krwi
Ty patrzyłaś, On umierał za swój lud
Nie wierzyłaś własnym oczom
Oto skonał boski mistrz
Słońce zaszło
Serce przeszył chłód

Pomnij co powiedział, Magdaleno
Śmierć w Nim władzy nie ma , Magdaleno
Bądź cierpliwa
Jeszcze chwila
Mario, Mario

Dokąd biegiesz , wczesnym rankiem , Magdaleno?
Grób zamknięty ciężkim głazem, Magdaleno
Zamęczyli Twego Pana
Pogrążyli w śmierć i mrok
Twój olejek, nie przywróci życia mu
Twoja miłość pogrzebana
Czemu biegiesz, trzymaj krok
AŻ TU NAGLE ...
światłość pusty grób

Co za radość w sercu, Magdaleno
Znów przy Tobie Jezus, Magdaleno
Zmartwychpowstał
wieść radosna
Mario, Mario

Co za radość w sercu, Magdaleno
Znów przy Tobie Jezus, Magdaleno
Słyszę mówisz:
"Mój Rabbuni"
Mario, Mario